

EPIDEMIOLOŠKI ASPEKTI GLIJALNIH TUMORA

Nenad Živković¹, Goran Mihajlović², Slavica Đukić-Dejanović², Iva Berisavac¹, Marko Marković¹, Milan Spaić¹

¹Neurohirurška služba, Kliničko-bolnički centar Zemun, Beograd

²Klinika za psihijatriju, Klinički centar „Kragujevac“, Kragujevac

APSTRAKT

Glijalni tumori su najčešći primarni tumori mozga. Većina glijalnih tumora je maligna, a 80% od njih čine glioblastomi. Incidenca glijalnih tumora mozga veća je u razvijenim zemljama zapadne Evrope, Severne Amerike, Australije i Novog Zelanda. U Srbiji, maligni tumori mozga čine 2,2% od svih tumora. Glijalni tumori su češći kod muškaraca. Srednje preživljavanje pacijenata sa glioblastomima je između 12 i 24 meseca. Do danas, veoma malo se zna o faktorima rizika za nastajanje ovih tumora. Visoke doze terapijskog jonizujućeg zračenja su jedini ustanovljen faktor rizika koji utiče na nastanak glijalnih tumora, meningioma i tumora nervnih omotača. Dve nedavno publikovane studije o povezanosti glioma i promena na genima, otkrile su i verifikovale pet hromozomskih regija u kojima postoji rizik za nastanak glijalnih tumora. Bolje razumevanje geneze ovih tumora dovelo bi do napretka u lečenju i eventualnom boljem ishodu pacijenata sa ovom teškom dijagnozom.

Ključne reči: neoplazije mozga; glioma; faktori rizika.